

Jouw aanwezigheid, een geschenk!

dé leuze van de vrijwilligerswerking in AZ Sint-Jozef Malle

Onze vrijwilligers zijn goud waard. Hun aanwezigheid is voor de patiënten en ons ziekenhuis een geschenk. Van mei tot december 2017 zetten we maandelijks een vrijwilliger in de kijker. Vandaag is dat Chris, oud-directeur van een kleuterschool en vrijwilliger op de kinderafdeling van AZ Sint-Jozef Malle.

Vrijwilligers in de kijker

Voor meer informatie kan u terecht bij de vrijwilligerscoördinator via tel. 03 380 27 93
of via www.azsintjosef-malle.be/vrijwilligers.

Algemeen Ziekenhuis Sint-Jozef Malle warm in zorg, professioneel in handelen
Oude Liersebaan 4 • 2390 Malle • tel. 03 380 20 11 • azsintjosef@emmaus.be • www.azsintjosef-malle.be
AZ Sint-Jozef Malle maakt deel uit van vzw Emmaus

Vrijwilligerswerk in AZ Sint-Jozef Malle

“Ik doe het écht héél graag. Mijn man zegt soms: “Als je van het ziekenhuis thuis komt, ben jij altijd goed gezind”. Dat zegt toch genoeg?”

~ Chris, vrijwilliger op de kinderafdeling

Chris Janssens

Vrijwilliger op de kinderafdeling

Leeftijd

69 jaar

Voormalig werk

leerkracht en nadien directeur in een kleuterschool

Soort vrijwilligerswerk

vrijwilliger op de kinderafdeling van AZ Sint-Jozef Malle, iedere dinsdag

Dag Chris, eerst en vooral hartelijk bedankt voor je interview! Hoe ben je hier als vrijwilliger begonnen?

Vroeger ben ik leerkracht geweest en in 2004 ben ik gestopt in de school waar ik stond, ik was er directeur van een kleuterschool. Bijna onmiddellijk daarna ben ik op zoek gegaan naar een invulling om de nood die ik had om met kinderen te kunnen werken terug waar te maken. Ik ben dan in twee ziekenhuizen geweest om te kijken of ik er een vorm van werk als cliniclown kon doen. Het ene ziekenhuis sprak mij minder aan, maar toen ik hier aan kwam, klikte het meteen. Ik ben hier nog altijd héél graag.

Kan je ons vertellen wat het vrijwilligerswerk precies inhoudt?

Ik kom op dinsdag naar hier omdat er op dat moment de meeste ingrepen worden gedaan. Op het daghospitaal is het dan ook druk en voor mij was dat de meest geschikte dag. Ook omdat de kinderen dan een stuk begeleiding krijgen en minder behoefte hebben om op het belletje te drukken als hun ouders er nog niet zijn. Dan ben ik er om dat op te vangen. Af en toe mag ik ook jonge schoolkinderen en kleuters begeleiden tijdens hun bezoek aan het ziekenhuis: heerlijk om te doen!

De schoolbezoeken zijn dan een rondleiding door het ziekenhuis?

Ja, dat is correct. Wij starten aan het onthaal: we leggen uit wat het onthaal is, laten de kinderen zichzelf inschrijven zodat ze ook weten wat er moet gebeuren als ze hier komen. Ze hebben ook allemaal een mooie witte schort aan en ze krijgen de stickers waarna we naar de kinderafdeling gaan.

In de mate van het mogelijke zorgen we op de kinderafdeling dat er een kamer vrij is. Daar vertel ik dan over het leven in het ziekenhuis. Ik laat heel wat instrumenten zien, laat hen zien welk ontbijt onze patiënten krijgen ... Ze krijgen bijvoorbeeld een bordje waar geen mes bij ligt. Zo leer ik hen dat kindjes onder de zes jaar geen mes krijgen.

Dit doe ik aan de hand van de zin: "Geen zes, geen mes". Dat is iets wat ze toch wel goed onthouden. In de mate van het mogelijke gaan we nadien naar de kraamafdeling, natuurlijk enkel als er niet te veel mensen in arbeid zijn. Als dit niet mogelijk is, gaan we naar de ziekenwagens en de MUG: ook een voltreffer! We eindigen het schoolbezoek altijd in de cafetaria.

Wat doet u wekelijks met de kinderen op dinsdag?

Op dinsdag krijg ik na aankomst eerst een briefing van wie er precies op de afdeling ligt, waarvoor de kinderen hier zijn en waar ik zeker rekening mee moet houden, vooral wat betreft hygiëne en besmettingsgevaar. Hierbij is er ook altijd ruimte voor vragen. Als ik niet goed weet wat een kindje heeft en hoe ik er mee moet omgaan, kan ik altijd terecht bij Katrien, hoofdverantwoordelijke van de kinderafdeling, Ria, de spelbegeleidster, of bij de andere verpleegkundigen. Nadien kan ik van kamer tot kamer gaan. Dat doe ik altijd met een grote kar vol materiaal, van verf tot potloden, een bont allegaartje aan knutselmateriaal. Daarnaast hebben we ook een speelkamer waar de kinderen terecht kunnen.

Als ik een kamer binnenkom, stel ik me voor en kijk ik wat de mogelijkheden en de wensen van het kind zijn. Zo tracht ik de kinderen een zinvolle tijdsbesteding te geven en een goed gevoel tijdens de opname in het ziekenhuis. Ook ouders en grootouders vinden dat fijn en zijn soms mee aan het knutselen of spelen een spelletje met hun kind.

"Voor mij is dit vrijwilligerswerk een uitdaging, elke week opnieuw."

Hoe is dat vrijwilligerswerk dan voor jou?

Kijk, als ik het niet goed zou vinden, zou ik het ook al die jaren niet hebben volgehouden. Ik doe het nu al zoveel jaren. Voor mij is het eigenlijk een uitdaging, elke dinsdag naar hier komen. Naar het ziekenhuis komen geeft me altijd een heel goed gevoel. Ook omdat het team op de kinderafdeling zo goed werkt. Je voelt je daar écht welkom. Ouders en kinderen die ik leerde kennen in de school waar ik werkte, zie ik daar soms weer terug en dat is dan altijd een fijn weerzien.

Ik doe het écht héél graag, mijn man zegt soms zelfs: "Als je van het ziekenhuis thuis komt, ben jij altijd goed gezind". Dat is een teken dat het goed gaat hé. Dankzij de geweldige opvang op de kinderafdeling en de bijzondere mensen die daar werken is dit voor mij de fijnste invulling van mijn vrijwilligerswerk!

En wat maakt jou dan zo goed gezind?

Gewoon de omgang met de kinderen op zich, denk ik, en dat je iets kan betekenen voor die kinderen.

Ook al zijn ze ziek, dat je die kinderen toch warm kan maken om actief mee te werken. Vaak is het ook zo dat ze door (groot)ouders, ik ben zelf ook grootouder, een beetje worden overbeschermd. Wanneer ik binnenkom in een kamer met een voorstel om samen iets fijns te doen of te maken en tegen het kindje zeg: "Maar jij kan dat toch ook?!", reageren ze al snel dat het kindje te ziek is, maar je merkt dan toch dat het kindje naar jou reikt en zegt dat hij of zij het wel kan. Dat dan verwezenlijken en een kind en ook de ouders blij maken: dat geeft mij een heel goed gevoel. Zo merkt men ook dat hier echt wel hard wordt gewerkt met die kinderen.

Wat is de mooiste ervaring die je al hebt meegemaakt?

Ik denk dat één van de mooiste ervaringen het sinterklaasfeest is, dat ik toch al een paar jaar heb mogen meemaken. Het hele feest en de bijzondere organisatie, ontelbare uren aan voorbereiding door Ria, de hoofdverantwoordelijke van de begeleiding, die dat schitterend doet, vind ik heel leuk.

“Als ik na een schoolbezoek vraag: “Wie zou hier nog wel eens willen komen?”, willen ze allemaal komen en dokter of verpleegster worden (lacht).”

Ook de schoolbezoeken vind ik heel leuk. Dat is eens een andere kant van het ziekenhuis: niet de zieke, maar de gezonde kinderen met bewondering en verwondering dingen laten ervaren en ervoor zorgen dat ze geen angst meer hebben. Als ik bijvoorbeeld na zo'n bezoek vraag: “Wie zou hier nog wel eens willen komen?”, willen ze allemaal komen en willen ze allemaal dokter of verpleegster worden (lacht). Dan zien ze ook dat ze hier niet bang moeten zijn. Ook het project rond 'Zikki' opstarten, was een heel groot werk van enkele mensen van

de afdeling. Dat intense werk werd beloond met een prijs van de Koning Boudewijnstichting. Heel bijzonder met een dikke pluim voor de afdeling!

Je hebt hier al wel veel mee mogen verwezenlijken, zo te horen?

Ja, maar altijd met hulp van ... Ik doe dat zeker niet alleen hoor! Ik ben één schakel in het geheel en als die groep van mensen niet zouden meewerken, zou het niet lukken. Het is soms ook zo dat als kinderen bellen en er gaat een verpleegkundige naar hen toe dat ze zeggen: “Nee nee, jij moet niet komen, de speeldokter moet komen!”. Dat vind ik toch wel een eretitel, 'de speeldokter' (lacht).

Je wordt hier goed omringd?

Absoluut! Ik vind het spijtig dat niet meer mensen ingaan op vrijwilligerswerk. Er zijn wel al verschillende mensen die hebben geprobeerd, maar die na een paar weken of maanden het toch opgeven. Dan denk ik: “Hou het even vol, maak daar tijd voor!”. Natuurlijk, je kan de situaties van anderen niet inschatten, maar ik denk dat het toch nog even gaat duren voor ik dit mooie werk opgeef.

Dat is fijn om te horen! Heb je misschien ook tips voor anderen die ook vrijwilligerswerk zouden willen komen doen?

Kom gewoon eens kijken, eens meedraaien. Het enige dat echt belangrijk is, is een groot hart voor kinderen hebben. De kinderen hier zijn niet héél erg ziek, het is soms maar een kleine ingreep of een onderzoek dat ze laten doen of ze mogen na

enkele dagen naar huis of ... Ze blijven hier nooit heel lang of zijn nooit extreem ernstig ziek. Met deze kinderen kan je echt werken en kan je iets doen. Ik denk dat dat het leuke eraan is. Sommige mensen hebben misschien wel schrik van: "Oei, neem je dat dan niet mee naar huis?". Neen, zeker niet. Vooral de blije gezichtjes en de dankbaarheid en soms een speciale tekening alleen voor jou ... Dát neem je mee naar huis. Nu natuurlijk, als er iets héél ernstig gebeurt, kan het wel eens voorvallen dat je dat mee naar huis neemt ... Maar ik heb dat nog maar één keer meegemaakt, omdat dat een schrijnende situatie was. Dat blijft dan wel even hangen en dan hoop ik dat het wel goed is afgelopen in het belang van het kind.

Had je het gevoel dat je in die moeilijke situatie hier in het ziekenhuis goed werd opgevangen?

Ja, zeker! Ze kennen mij natuurlijk ook hé. Er was ooit een kindje dat vrij ernstig gewond was en die verzorging was dan ook heel pijnlijk ... Men vroeg

mij toen om het kindje af te leiden omdat het heel moeilijk was om het kindje te verzorgen. Op die moment kon ik de taak van de verpleegkundige een stukje verlichten en dat kind mee tot rust brengen. Daarvoor doe je het, toch?

“Vooral de blije gezichtjes, de dankbaarheid en soms een speciale tekening alleen voor jou... Dát neem je mee naar huis.

Hierbij ook een supergrote dankjewel aan de toffe hardwerkende ploeg van de kinderafdeling!

Hartelijk bedankt voor je interview, Chris, en nog veel plezier met het vrijwilligerswerk!

Is er verder nog iets dat je kwijt zou willen?

Het vrijwilligerswerk is een echte aanrader voor iedereen met een groot hart voor kinderen.

